

Ca n'Hivern

Fogars de la Selva

Ubicació

Lloc/Adreça: Polígon 12 Parcel·la 65
Emplaçament Veïnat de la Vall de Ramió
Alçada: 111

Coordenades:

Latitud: 41.72444
Longitud: 2.61626
UTM Est (X): 468083
UTM Nord (Y): 4619253

Classificació

Número de fitxa 08082 - 149
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Edifici
Estil / època: Modern Contemporani
Segle XVI-XX
Estat de conservació Regular
Protecció Legal
Tipus de protecció: BPU
Observacions protecció: Nivell 3 del Catàleg de Béns Protegits.
Data aprovació: dc., 31/10/2012 - 12:00
Accés Fàcil
Ús actual: Residencial
Titularitat Privada
Titular: 000415300DG61H0001XD
Autoria de la fitxa Jordi Montlló Bolart
Data de registre de la fitxa: dl., 28/02/2022 - 12:06

Descripció

Ca n'Hivern és un mas situat a la vall de Ramió, en el vessant hidrogràfic dret de la riera que porta el mateix nom. Està construïda damunt de la roca, a ponent del turó de 136 metres que arrecera la casa del vent i del fred. És un edifici de planta rectangular, adaptada en alçada al terreny, amb coberta a doble vessant, de teula àrab i el carener perpendicular a la façana principal que està orientada a llevant. Vista frontalment presenta planta baixa, pis i sota cobert o golfes. Les quatre façanes estan majoritàriament arrebossades amb morter de calç, tot i que en alguns indrets aquest ha caigut i mostra la pedra emprada en la maçoneria, on s'hi observen restes de teula i maó, fruit de reparacions posteriors. Les pedres cantoneres de l'edifici són de granit. Estan perfectament retallats i en el cas de la cantonera esquerra de la façana principal, han estat esbiaixats. És justament en aquesta cantonera, a uns dos metres i mig d'alçada on en el baix, s'hi pot observar un cap esculpit, tot i que fortament erosionat.

Els emmarcaments de les obertures de la casa són majoritàriament de pedra, amb els ampits motllurats i festejador a l'interior. Al dessota hi ha les espitlleres actualment tapades per evitar l'entrada d'aire fred. Destaquen, a la planta baixa, els dos portals, el més antic, dovellat amb marxapeus i cancell i pedrís exterior. Per sobre, hi ha una finestra amb arc conopial i trevolat horitzontal (en nombre de quatre) amb dues rodes solars situades a ambdós costats. Aquest finestral substitueix un de rectilini més antic. A mà esquerra de la façana hi ha una segon portaló de fusta. Els golfos, se sustenten en els mutants de pedra granítica ben treballada amb biaix i arc escarser, que comunica amb les corts de vaques on escara es conserven les menjadores de fusta. A la façana de tramuntana gairebé no hi ha cap obertura i les que hi ha estan situades a la planta baixa, sense decoració, a excepció de la que està protegida per un cobert amb pilars de maó. Aquesta, tot i que actualment està tapiada, està emmarcada per carreus de granit amb un arc de descàrrega fet amb rajols vermells. A la part inferior també s'hi observa una reparació.

A l'interior, conserva la llar de foc amb campana, tot i que més petita que l'original, el forn de pa i el cendrer que els masovers han preservat.

Al davant de la casa, enfilant-se en el turó es conserva una era de dimensions considerables adaptada a l'orografia del terreny, amb cairons de ditades. No massa lluny, el pou, d'uns divuit metres de fondària amb pica i dues basses excavades al sòl, (la més gran és dels anys seixanta, setanta del segle passat) que recullen l'aigua a través de dos reguerons excavats en el terra, que baixen d'ambdós costats del turó de Ca n'Hivern i que s'ajunten just abans de desaiguar. Actualment, s'hi abeura la fauna salvatge.

Observacions:

Un dels noms amb que es coneix en la documentació antiga és "la Torre o Torra" (L'any 1656 mor el propietari del mas Ivern, Pere Joan de la Torra).

Prop de la riera de Ramió la casa tenia en propietat un biot que no s'assecava mai, actualment desaparegut.

Història

La documentació més antiga es remunta al fogatge de Ramió de l'any 1497.

L'any 1596 s'incriuen en el llibre d'òbits l'enterrament de dos nens.

L'any 1619 mor Toni Ybern.

L'any 1656 mor el propietari del mas Ivern, Pere Joan de la Torra.

L'any 1657, Maria Morera, esposa de Joan Pou, de Sant Celoni, parí un nen en el Camí Ral de Barcelona, just en el pas de la Tordera de Gaserans a Ramió, i demanaren socors a Ca n'Hivern, que els albergà.

L'any 1675 mor Batista Ybern. La família no poden acompanyar-lo en l'enterrament per trobar-se tots malalts a casa.

L'any 1726 en "lo vas del mas Ivern" s'hi enterra el fill de Joan Ivern i la seva esposa Maria.

Aquest mateix any, són masovers del mas, el matrimoni format per Salvador Basí i Elisabet Call.

L'any 1731, Climent Pujol, masover, o fill de masovers, mor ofegat en el cup de la casa "d'en Ivern per la fortalesa de la verema".

L'any 1740 habiten el mas Yvern, Andreu Oller i Rosa Masó.

L'any 1740, es bateja Josep Sureda i Terrades, fill d'Agustí i Maria, masovers del mas Ivern.

L'any 1749 hi habiten Francesc Bigas i Anna Pla.

L'any 1758, en són masovers March i Anna Saurí.

L'any 1791 se celebra el bateig de Pere Minuart Tort, fill de Pere i Francesca, que també viuen en la propietat.

Les notícies següents provenen del cadastre de 1862, on el propietari és Antoni Rovira. Declara posseir tres quarteres de secà, tres quarteres de vinya, mitja quartera de sureda, una quartera d'albereda, una quartera i mitja de bosc i catorze quarteres i un quartà d'erm.

En el cens parroquial de l'any 1925, a la casa hi viuen els masovers, Josep Canals i Anna Arias (†1907) i el seu fill, Francesc Canals casat amb Anna Montsant que tenen dos fills (Josep i Jaume). També hi viuen la minyona, Joaquina Clos, i un mosso, Esteve Riera. Sembla que aquesta família marxa a Gaserans.

Entre els anys 1911 i 1924, en són masovers Pere Rossell Moré i Rita Saurí Fontseca, amb els seus fills, Projecte, Victòria, Ramona, Josep i Salvador.

De 1928 fins a 1934 hi viu el matrimoni Josep Fauchs Triol i Francesca Vila amb la seva filla, Rosa Fauchs, i el gendre, Miquel Cornet Carreras, qui tindran cinc fills (Joaquim, Núria, Maria, Rosa i Àngela). L'any 1945 mor Francesca Vila i a la casa encara hi són inscrits, la Rosa, la Núria, la Maria i en Joaquim.

Després d'ells, l'any 1957 s'hi instal·laren uns nous masovers, procedents de Can Masó, Lluís Codina Guix i maria Armengol Busquets, amb el seu fill Quimet i els joves, que donaren un bon impuls a l'explotació.

El propietari, es vengué la finca pels volts dels anys seixanta. Llavors es feren millores en el sistema d'explotació de les terres i van tenir una explotació amb vuit vaques de llet que substituïa la de la cria de vedells per a carn. També s'hi sembraren pomeres, que es va mantenir fins l'any 2005.

Bibliografia

AJUNTAMENT DE FOGARS DE LA SELVA (2012). Catàleg de Béns Protegits; dins *Pla d'Ordenació Urbanística Municipal de Fogars de la Selva*.

AJUNTAMENT DE FOGARS DE LA SELVA (2012). Catàleg de masies i cases rurals en sòl no urbanitzable; dins *Pla d'Ordenació Urbanística Municipal de Fogars de la Selva*.

FUGAROLAS i MASÓ, Jaume i VILÀ i CAMPS, Josep (2007). *Fogars de La selva, temps ha*. Fogars de La Selva: Edició dels autors.

